

**ՀԱՆՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2005 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 27-ԻՆ ՖԱՐՈՅՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԺԱՌԱՋՈՒԹՅԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԵՎՐՈՊԱՅԻ ԽՈՐԴՐԴԻ ՇՐՋԱՆԱԿԱՅԻՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅՅՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ՝

Քաղ. Երեւան

24 մայիսի 2011թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Վ. Հովհաննիսյանի (նախագահող), Կ. Բալյայանի, Ֆ. Թոխյանի, Մ. Թոփուլյանի,
Ա. Խաչարյանի, Ռ. Նազարյանի (գեկուցող), Ա. Պետրոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետի, 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 25, 38 և 72-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2005 թվականի հոկտեմբերի 27-ին ֆարոյում սպորագրված՝ Մշակութային ժառանգության նշանակությունը հասարակության համար Եվրոպայի խորհրդի շրջանակային կոնվենցիայում ամրագրված պարբավորությունների՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիջ է հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի դիմումը սահմանադրական դատարան:

Ուսումնասիրելով սույն գործով զեկուցողի գրավոր հաղորդումը, Հանրապետության Նախագահի պաշտոնական ներկայացուցիչ՝ ՌԴ մշակույթի նախարարի գլուխակալ Ա. Սամուելյանի գրավոր բացագրությունը, հետագործելով կոնվենցիան եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **ՊԱՐՁԵՅ**.

1. Մշակութային ժառանգության նշանակությունը հասարակության համար Եվրոպայի խորհրդի շրջանակային կոնվենցիան սփորագրվել է 2005 թվականի հոկտեմբերի 27-ին Ֆարո քաղաքում:

Կոնվենցիայի հիմնական նպատակն է ճանաչել մշակութային ժառանգությանը վերաբերող իրավունքները, որպես մշակութային կյանքին հաղորդակցվելու իրավունքի անբաժանելի մաս, անհարական եւ կոլեկտիվ պատասխանարկությունը մշակութային ժառանգության նկարմամբ:

Կոնվենցիայի 2-րդ հոդվածի համաձայն մշակութային ժառանգությունն անցյալից ժառանգված ռեսուրսների ամբողջություն է, որը, անկախ իր պարկանելության, մարդիկ համարում են իրենց մշտապես փոփոխվող արժեքների, հավաքալիքների, իմացությունների, ավանդույթների արգացոլումն ու արդարացումը: Միաժամանակ, կոնվենցիայի 4-րդ հոդվածում ամրագրված է, որ յուրաքանչյուր մարդ կոլեկտիվ իրավունք ունի օգտվելու մշակութային ժառանգությունից եւ կապարելու իր ներդրումը, իսկ մշակութային ժառանգության նկարմամբ իրավունքի կիրառումը կարող է ենթարկվել միայն այնպիսի սահմանափակումների, որոնք անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակությունում մարդու իրավունքների եւ ազատությունների պաշտպանության համար:

2. Շրջանակային կոնվենցիայի համաձայն Հայաստանի Հանրապետությունը հետեւյալ բնագավառներում սրբազնություն է մի շարք պարտավորություններ.

ա) մշակութային ժառանգության բնագավառի օրենսդրության եւ քաղաքականության բնագավառում

- ճանաչել հասարակության համար, իրենց նշանակությանը համապատասխան, մշակութային ժառանգության բաղկացուցիչ մասերին առնչվող հանրային շահերը,

- բարձրացնել մշակութային ժառանգության արժեքը՝ հայրնաբերման, ուսումնասիրման, մեկնաբանման, պահպանության, պաշտպանության եւ օգտագործման միջոցով,

- ապահովել մշակութային ժառանգության իրավունքի իրականացման՝ կոնվենցիայի 4-րդ հոդվածով սահմանված կոնկրետ պայմանները՝ օրենսդրությունում համապարապիսան դրույթներ նախագետներու եղանակով,

- ամրապնդել գնդեսական և սոցիալական մթնոլորդը, ինչը կնպաստեր մշակութային ժառանգության բնագավառում իրականացվող գործունեությանը մասնակցությանը,

- խրախուսել մշակութային ժառանգության պահպանությունը որպես կայուն զարգացման, մշակութային բազմազանության և ժամանակակից սփեղծագործության փոխկապակցված նպարակների կարեւորագույն գործոն,

- ճանաչել ծագումից անկախ, իր գործառությունը իր իրավասության ներքո գրնվող մշակութային ժառանգության արժեքը,

բ) մշակութային ժառանգության վերաբերյալ երկխոսության բնագավառում

- խրախուսել մշակութային ներկայացման էթիկայի և մեթոդների մասին մրությունները, ինչպես նաև հարգանքը գործառնությունների նկարմամբ,

- նախաձեռնել հաշվեցման գործընթացներ, որպեսզի արդարացիորեն կանոնակարգվեն այնպիսի իրավիճակներ, երբ միևնույն մշակութային ժառանգությունը վիճարկելի արժեք է գործեր հանրությունների համար,

- զարգացնել մշակութային ժառանգության մասին գիրելիքները, որպես խաղաղ գոյակցության ամրապնդման աղբյուր՝ վստահության և փոխըմբռնման եղանակով հակամարդությունները կանխարգելելու և կանոնակարգելու համար,

- ինքնազարդ այդ մոփեցումները կրթության և մասնագիրական պարտասպան բոլոր բնագավառներում,

գ) շրջակա միջավայրի, ժառանգության և կենսամակարդակի բնագավառում

- հարստացնել գնդեսական, քաղաքական, սոցիալական և մշակութային զարգացման ու հողօգբագործման պլանավորման գործընթացները՝ իրականացնելով մշակութային ժառանգության վրա դրանց հետեւանքների գնահատումը՝ անհրաժեշտության դեպքում նախագետներով փոխհարուցման միջոցներ,

- նպաստել մշակութային, կենսաբանական, երկրաբանական և լանդշաֆտային բնագավառության ոլորդներում ինքնազարդ մոփեցումը՝ հավասարակշռության հասնելու համար,

- ամրապնդել սոցիալական համախմբվածությունը՝ մարդկանց բնակության վայրերի համար ընդհանուր պարասիանարվության զգացում դաստիարակելու միջոցով,

- ապահովել ժամանակակից փոխակերպումների արդյունքում շրջակա միջավայրի պահպանության հավելումների որակավորման խնդիրը՝ առանց վրանգելու դրանց մշակութային արժեքները,

դ) մշակութային ժառանգության կայուն օգբագործման բնագավառում

- խրախուսել մշակութային ժառանգության ամբողջականության նկարմամբ հարգանքը, հասնելով նրան, որ փոփոխությունների մասին որոշումները ներառեն նշյալ մշակութային արժեքներին առնչվող հասկացություններ,

- մշակել եւ առաջ մղել կայուն կառավարման սկզբունքները, ինչպես նաև խրախուսել ժառանգության պահպանությունը,

- ապահովել, որպեսզի բոլոր կանոնակարգերում գեխնիկական ընդհանուր նորմերում ուշադրության արժանանան մշակութային ժառանգության հարուկ պայմանները,

- նպասգել ավանդույթների վրա հիմնված նյութերի, գեխնիկական մեթոդների եւ կարողությունների օգբագործմանը, ինչպես նաև հետագործել ժամանակակից պայմաններում դրանց կիրառման հնարավորությունները,

- խրախուսել բարձրորակ աշխարանքը՝ առանձին անձանց, գործարարների եւ հասպարությունների մասնագիտական որակավորման եւ հավաքարմագրման համակարգի միջոցով,

ե) մշակութային ժառանգության եւ փնտեսական գործունեության բնագավառում

- խորացնել մշակութային ժառանգության կարեւորության գիրակցումը եւ նրա փնտեսական ներուժի օգբագործումը,

- փնտեսական քաղաքականություն մշակելիս հաշվի առնել մշակութային ժառանգության շահերն ու հարուկ բնույթը,

- ապահովել, որպեսզի այդ քաղաքականության շրջանակներում հարգվի մշակութային ժառանգության ամբողջականությունը եւ միեւնույն ժամանակ չխարիսվեն նրա հիմնարար արժեքները,

զ) մշակութային ժառանգության ոլորտում պետական մարմինների պարախանագության ապահովման բնագավառում

- խրախուսել բոլոր ոլորդներում եւ բոլոր մակարդակներում պեպական մարմինների այնպիսի մոփեցում, որը կլինի համալիր եւ հիմնված կլինի ամբողջական գեղեկարգության վրա,

- մշակել իրավական, ֆինանսական եւ այրոֆեսիոնալ շրջանակները, որոնցում հնարավոր կլիներ իրականացնել պեպական մարմինների, փորձագետների, մասնավոր սեփականագործերի, ներդրողների, գործարարների, հասարակական կազմակերպությունների եւ քաղաքացիական հասարակության համագեղ գործունեությունը,

- զարգացնել պեպական մարմինների մյուս մասնակիցների հետ համագործակցության նորարարական մոփեցումները,

- հարգել եւ խրախուսել կամավոր նախաձեռնությունները, որոնք լրացնում են պեպական մարմինների դերը,

- խրախուսել ժառանգության պահպանմամբ զբաղվող հասարակական կազմակերպություններին՝ գործել ողջ հասարակության շահերից,

Ե) մշակութային ժառանգության մագչելիության եւ ժողովրդավարական մասնակցության բնագավառում

- խրախուսել համընդիանուր մասնակցությունը մշակութային ժառանգության հայդրուրման, ուսումնասիրման, մեկնաբանման, պահպանության, պաշտպանության եւ օգտագործման գործընթացին,

- խրախուսել համընդիանուր մասնակցությունը մշակութային ժառանգության հնարավորություններին վերաբերող հասարակական մփորումներին եւ քննարկումներին,

- հաշվի առնել այն նշանակությունը, որը յուրաքանչյուր համայնք բայիս է այն մշակութային ժառանգությանը, որի հետ ինքն իրեն նույնականացնում է,

- ճանաչել մշակութային ժառանգության ոլորդի քաղաքականության մեջ կամավորական կազմակերպությունների դերը եւ՝ որպես գործընկեր, եւ՝ որպես կառուցողական քննադատ,

- քայլեր ձեռնարկել ժառանգության մագչելիությունը կարարելագործելու ուղղությամբ՝ հագլանապես երիտրասարդության եւ բնակչության սակավապահովված խավերի համար,

Ո) մշակութային ժառանգության եւ գիրելիքի բնագավառում

- նպաստել մշակութային ժառանգության ներառմանը կրթության բոլոր մակարդակներում, ընդ որում, ոչ միայն որպես առանձին, այլև որպես մյուս առարկաներն ուսումնասիրելու բարենպաստ աղբյուր,

- ամրապնդել կապը մշակութային ոլորտի կրթության եւ մասնագիրական պարբասարության միջեւ,

- աջակցել մշակութային ժառանգության, մշակութային համայնքների, միջավայրի եւ նրանց փոխազդակցության ոլորտներում միջառարկայական հետազոտությունները,

- խրախուսել մշտական մասնագիրական պարբասարումը եւ գիտելիքների ու հմբությունների փոխանակումն ինչպես կրթական համակարգի ներսում, այնպես է՝ նրա շրջանակներից դուրս,

թ) մշակութային ժառանգության եւ գեղեկարգական հասարակության բնագավառում

- զարգացնել թվային գեղեկողությաների օգտագործումը՝ մշակութային ժառանգության եւ դրա հետ կապված բարիքների մաքչելիությունն ընդունելու համար,

Ժ) մոնիթորինգի եւ համագործակցության բնագավառում

- Եվրոպայի խորհրդի միջոցով զարգացնել մշակութային ժառանգության նկարմամբ օրենսդրության, քաղաքականության եւ պրակտիկան ընդգրկող դիրքանության համակարգը,

- պահպանել, զարգացնել եւ ներմուծել գովազներ հասարակությանը հասանելի համարելի գեղեկարգական համակարգ, որը կնպաստեր կոնվենցիայով սրանձնած պարբառությունների կագարման գնահատմանը:

Կոնվենցիայի 5-րդ բաժնում նախադասկած են դրույթներ կոնվենցիայի սրությունների մեջ մտնելու, փոփոխման եւ կիրառման վերաբերյալ:

3. Սահմանադրական դադարանը գրնում է, որ կոնվենցիայով Հայաստանի Հանրապետության սրանձնած պարբառությունները բխում են ՀՀ Սահմանադրության 9-րդ հոդվածում ամրագրված ՀՀ արդարին քաղաքականության սկզբունքներից եւ համահունչ են սոցիալ-մշակութային բնագավառում պետության առջեւ դրված սահմանադրախրավական այլ խնդիրներին:

Ելնելով գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100-րդ հոդվածի 2-րդ կետով, 102-րդ հոդվածի առաջին եւ չորրորդ մասերով, «Սահմանադրական դադարանի մասին»

Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63, 64 և 72-րդ հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Յ**.

1. 2005 թվականի հոկտեմբերի 27-ին Ֆարոյում սփորագրված՝ Մշակութային ժառանգության նշանակությունը հասարակության համար Եվրոպայի խորհրդի շրջանակային կոնվենցիայում ամրագրված պարտավորությունները համապատասխանում են Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը:
2. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102-րդ հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՎԱՌՈՂ

Վ. ՇՈՎՃԱՆՆԻՍՅԱՆ

24 մայիսի 2011 թվականի

ՍԴՈ-963